

Witte nog

KERSTMIS 2023

MUZIEK, KERSTSTALLEN EN KERSTBOOM,
KERSTTOCHT EN KERSTLIEDJES MET AD VERHOEVEN.

december 17 2023 aflevering 64

Het team Witte nog....? bestaat uit Erik van Asten, Cintha Bax, Johan Bax, Toos van Lieshout, Frans van Mierlo, Janus de Vocht en Erik Willems.

De foto's komen o.a. uit het archief van Wim Pompen en van Erik van Asten.

De films zijn van Joost Janssen, (camera Piet Kuppens)

Ad Verhoeven van Mistral Music is onze gast.

Erik van Asten

Onze kerk, Sint Petrus' Banden, in kerstsefeer.

Ad Verhoeven van Mistral Music speelt gezellige kerstmuziek.

Witte nog

Kerstbijeenkomst zondag 17 december.

Muzikale intro door Ad bij binnenkomst.
Openingsfoto; kerk in de sneeuw.

11.10 Welkomstwoord door Cintha.
10 foto's van Leenderstrijp. Erik van Asten vertelt wat we zien.

11.20 Uitleg en anekdotes over de film Kerstmis Leenderstrijp 1999
De foto van de 3 bij het kapelleke.

11.30 Film van de Kersttocht in 1999 van Leenderstrijp naar Leende.

11:30 Verhaal door Johan van de Kerstklok, dat door Meester Vugts altijd verteld werd (op de achtergrond foto kapelleke Strijp en Klokvlen , boerderij Snoeks.

12.05 Pauze, 2 liedjes
Bezoek van de kerstman met traktatie

12.15 De film van Annie en Bert van der Linden: Kerstboom zetten.
foto Middenstand, kerstboomzetters nu.

12.35 kerststal zetten vroeger en nu. Toos legt uit wat we zien.

12.45 uiterlijk 12.50 stoppen. De laatste foto blijft staan.

Kerststal bij Peer Verduijn in zijn schop. Strijperstraat 42. Het huis met het hart in de muur van de familie de Wit. Authenticiteit met bedstede enz. Voor het café De Hospes . 60/ 70 Opgebouwd door buurtschap Strijp. Tot eind jaren 70. Nadien is er jaren geen kerststal meer geweest op Strijp. Na 40 jaar is er in 2019 weer begonnen met de bouw van een kerststal op Strijp op het pleintje bij de winkel.

Foto vergaderruimte van het Bruuske: eind jaren 80

Levende kerststal op tweede kerstdag met een doorlopende voorstelling van het kerstverhaal in de vergaderruimte van het Bruuske.

De kartrekker daarvan was o.a. Ria vd Palen-Swinkels

Op de foto: Ria vd Palen en Rian Akkermans. Truus Joppen rechts op de rug gezien. Herders Jac Bax en Tiny Bax. De engelen waren o.a. Laura Bax en Yvonne Megens

Witte nog

Levende kerststal in gymzaal 2004
Jaren 90 organiseerde buurtschap Strijp een Leven-
de kerststal met uitbeelding van het kerstverhaal in
de gymzaal. Compleet met ezels en schapen.
We deden toen 2 voorstellingen op kerstdag wat
altijd druk werd bezocht .

Het moeilijkste was om ieder jaar keer een baby te
krijgen in de kribbe met de juiste leeftijd...die dus
niet zelf in de kribbe kroop.

We gingen vanuit het bestuur jong gehuwden af 10
maanden voor kerst om ze aan te sporen om een
baby te verwekken zodat we die konden gebruiken
met kerst

Namen Maria: Monique v Eert van der Kruis en
Jozef haar echte man Mark v Eert met hun kind:
Juil. Helaas is dit dus geen onbevleete ontvange-
nis zoals in het echte kerstverhaal.. Tenminste dat
denken we..

3 koningen: Theo de Groof, Peter Schoone en
Jan van der Kruis en Hendrik Joppen (jongen
met bril in het publiek)

engelen: Silja Velthuis , Roos Maas, onbekend, Kaylee
Boons, onbekend (rosé rok) en Noor vd Heijden

Witte nog

De droom van pastoor De Vries, die verwezenlijkt werd.

Anekdoten Kersttocht 1999

Idee

Het idee kwam van Pastoor De Vries. Zowel in de nachtmis van 1998 als bij de Sint Jansviering van 1999 preekte de pastoor over zijn droom over de viering van de 2000e geboorte van Christus. Dat moest iets geweldigs worden! Het Gilde St.-Jan Baptista heeft hier over nagedacht en heeft de pastoor

Vorbereidingen

De pastoor was altijd de hele maand oktober (de maand dat hij verjaarde) op vakantie. De organisatie is gestart op 1 november.

Al snel werd er medewerking gevraagd van de aanliggende buurtverenigingen waar de tocht door kwam: Buurtschap Strijp, De Kuulkant en De Kleinkerker. Ook het Strijps Kapelleke werd er bij betrokken. Er zijn diverse informatie-bijeenkomsten geweest.

Met Peter Ariëns van de Politie werd zelfs geregeld dat er gedurende de tocht en de kerstviering in de kerk de politie een extra oogje in het zeil hield in Strijp omdat er veel mensen van huis waren.

Met de gemeente was geregeld dat in geval van gladheid er een extra strooiwagen beschikbaar zou zijn.

Vorbereidende vergaderingen vonden veelal in de pastorie plaats. De pastoor zijn hond was één van de tafelgasten. Althans aan het begin. Als de pastoor koffie was halen, werd de hond duidelijk gemaakt dat zijn aanwezigheid op de tafel minder gewenst was. Je kon die hond ook shag geven, dan was hij ook de hele avond rustig.

In amper 6 weken tijd werden ruim 5000 jam- en appelmoespotten en weckflessen verzameld om een lichtend pad te vormen naar de kerk.

Een andere anekdote

Omdat het op 24 december kouder is dan normaal wanneer het gilde uitrukt, werd er uitgekeken naar allemaal dezelfde witte handschoenen. 40 paar officiële witte handschoenen was een hele kostenpost.

Witte nog

Maar ineens hadden alle gildebroeders en gildezusters een aandoening, waarop er op doktersrecept 40 paar witte verbandhandschoenen via de apotheek beschikbaar kwamen.

De tocht

Het weer was bar en boos. Hoe dichterbij de kerk kwamen, hoe slechter het weer werd.

Door Antoon Bax was een lichtgevende ster op een telescoopsteel gemaakt, die vier meter hoog kon. Deze ster droeg Antoon mee met in zijn rugzak een accu. Deze ster moest gedurende de tocht met drie man sterk overeind gehouden worden vanwege de wind. Men had er niet aan gedacht om de ster dan maar wat lager te houden.

Er was een ezel geregeld, die Jozef en Maria zou vergezellen naar de kerk. De ezel was door Wim Couwenberg in Someren gehaald en stond in een schuurtje bij Jan van Hooff (Diervoeders). De ezel was echter niet bekend met het trommelen van de schut. De ezel was zo gestresst van de trommen, dat hij op het moment suprême weigerde nog maar één stap te zetten.

Er was een Maria voor buiten (Mieke van Hooff) en voor binnen (Josette Snoeijen). Het kerstkind is ook haar dochter. Sjaak Cardinaal was Jozef, zowel buiten als later in de kerk.

Nog een keer organiseren?

Dat is toevallig ter sprake geweest in verband met het aanstaande jubileumjaar van de kerk. Het gilde van Leenderstrijp heeft echter aangegeven dit niet te doen. Dit was zo'n unieke tocht, die willen we uniek houden en kunnen we toch nooit meer evenaren...

De link voor de film.

<https://youtu.be/b5WLGBN7Tws>

selecteer de link.
ctrl. click op de link.

Witte nog

DE OUDE KLOKJES VAN DE ST.-JANSKAPEL VAN LEENDERSTRIJP
een bewerkte vertelling van meester Vugts, verteld door Johan Bax.

De koude decembermaand was al weer aangebroken. Over een paar dagen zou het Kerstmis zijn.

Pieter keek er al naar uit. En wel het meest naar moeders eigengemaakte worstenbrood. Maar dat werd pas opgediend na het vaste bezoek aan de nachtmis in de kerk. En juist tegen die nachtmis daar zag hij zo tegenop. Die duurde altijd zo lang. Kon die voorganger maar zo boeiend vertellen als meester Vugts... Maar voordat het Kerstavond was restte Pieter nog een paar uurtjes school. De rekensommen waren voor dit jaar al opgeborgen en de meester deed zijn best om de klas wat bij te brengen over de spelling. Starend naar de smeulende kachel die midden in het klaslokaal staat, probeerde Pieter zo onopvallend mogelijk de minuten te slijten totdat de meester aan de geschiedenisles zou beginnen. Voor Pieter konden die lessen nooit lang genoeg duren. En ja hoor, de klok slaat elf uur. Tijd voor geschiedenisles! De meester heeft zijn klas beloofd om vandaag een verhaal uit de Franse tijd te vertellen.

Een verhaal over de klokjes uit de oude, grotere St.-Janskapel, die op de plaats stond van het huidige kapelleke. Uit de kapel, die in verval was geraakt nadat deze in protestantse handen was gevallen.

Witte nog

Pieter deed zijn ogen dicht, zodat hij de woorden van de meester nog beter op zich in kon laten werken.

De meester begon zijn verhaal dat er vroeger in Strijp al een kapel stond. Veel was daar niet meer van over, nog slechts enkele delen van muren. De weggebroken stenen waren in de loop der jaren gebruikt voor herstel van de parochiale kerk van Leende. In deze kapel hingen ook twee klokjes. En aangezien de Strijpenaren dit als hun bezit zagen, werden de klokjes al bijna tweehonderd jaar bewaard in de schuur, die begin 19e eeuw door ene Francis van Dijk, zoon van Peter van Dijk werd gebruikt.

Toen de Straatgoederen van Strijp in 1814 voor het eerst in de grondbelasting waren aangeslagen, hadden de rotmeesters die alleen kunnen voldoen door de eikenbomen te verkopen die erop stonden. Het jaar daarop kwam er een nieuwe aanslag. Eikenbomen waren er niet meer voorhanden.

Noodgedwongen hadden de rotmeesters zich toen tot die Peter van Dijk gewend met het verzoek een van de klokjes te willen afstaan om dat te gelde te maken. Van Dijk had daar ook in toegestemd, op voorwaarde dat alles wat er nog over zou schieten gebruikt zou worden tot beplanting van de zozeer verwaarloosde Straatgoederen. Doordat de onderhandelingen met de klokken-gieter zo lang duurde, werd er lange tijd niet meer over de klokjes gesproken.

Witte nog

Tot dat pastoor Kuijpers van Leende zich daarmee ging bemoeien. Onmiddellijk na het vernemen van het nieuws had hij Francis van Dijk en twee andere ingezetenen van Strijp bij zich laten komen en de beide klokjes ten behoeve van de parochiale kerk gereclameerd. Op grond van het feit dat de Strijpse kapel een “uitvloeijsel” van de grote kerk was, dienden haar eigendommen, volgens de pastoor, ook aan de moederkerk terug te keren. Mocht er later ooit nog een nieuwe kapel in Strijp komen, dan was de hoofdkerk bereid daartoe de geldelijke waarde van de beide klokjes te restitueren. Ondanks deze plechtige belofte wenste Strijp zich echter niet bij de claim van de pastoor neer te leggen en weigerde het de klokjes af te staan.

Dit was tegen het zere been van meneer Pastoor, die op zijn beurt de toenmalige burgemeester van Leende, Clephas, in de arm nam. Op zondag 18 juli 1815 voegde hij de daad bij het woord en zorgde er eigenhandig voor dat de bewoners van Strijp bij officiële publicatie werd aangezegd het recht op de klokjes binnen acht dagen met behoorlijke eigendomsbewijzen te staven, want vanwege het feit dat er in Strijp geen eigenlijke kapel meer was en de klokjes zelf in een aller slechtste staat verkeerden, konden ze veel beter tot nut van de hele gemeente worden gebruikt. Wat dat nut was, stond in de brief ook precies aangegeven: “Het doen vervaardigen van nieuwe pannen onder de gemeentens klokken.” Mocht er daarna nog wat van overschieten, dan zou dat ten voordele van de gemeente verkocht kunnen worden. Zo slim als de Strijpenaren toen ook al waren, was er echter niemand op komen dagen, behalve dan enkele lieden met de loze bewering dat Strijp de rechtmatige eigenaar was.

Witte nog

In zijn gedachten zag Pieter, zittend op de eerste rang op één van de dikke takken van de grote oude linde op het Kaetsveld, als een film het hele gebeuren aan zich voorbijtrekken.

Achteroverleunend in zijn stoel vertelde de meester smakelijk door. Inmiddels had de toenmalige burgemeester met tussenkomst van de commissaris van het arrondissement Eindhoven de gouverneur van de provincie van deze kwestie op de hoogte gebracht. Omdat de kapel - volgens de commissaris - voorheen een filiaal van de kerk van Leende was geweest, dienden de klokjes eerder aan de pastoor en de kerkmeesters te worden overgegeven dan aan de burgemeester. De commissaris liet de gouverneur nog weten dat hij verwachtte dat de Strijpenaren daar ook eerder toe genegen zouden zijn. Hierop gaf de gouverneur toestemming aan burgemeester Clephas om de kapelklokjes tot het maken van nieuwe pannen onder de grote torenklokken aan te mogen wenden en het overblijvende gedeelte ten voordele van de gemeente te verkopen

Een kleine maand later, op 16 augustus 1815, ging de burgemeester daartoe samen met de veldwachter, een smid en een timmerman met een kar naar het huis van Peter en Francis van Dijk in Leenderstrijp. Bij aankomst bleek dat het hele gehucht zich inmiddels als in slagorde had opgesteld om dat te verhinderen, terwijl men de klokjes met een ijzeren ketting aan een pilaar had vastgemaakt. In juli, bij de eerste "ontdekking", was dat nog niet het geval geweest. Gevraagd naar de sleutel van de ketting, hadden zowel vader als zoon Van Dijk te kennen gegeven daar niets van te weten.

Witte nog

Ook de overige aanwezigen hielden zich op de vlakte op zijn vraag of ze bereid waren de klokjes af te geven. “Ik permitteer het niet, noch verbied het niet”, hadden ze hem toegeroepen, “zij

komen ons toe”. Omdat de burgemeester zich door de grote menigte zwaar bedreigd voelde, was hij vervolgens onverrichterzake met zijn beide helpers en kar afgedropen. Daarbij was hij smadelijk door de kinderen nageroepen dat hij de klokjes niet mee durfde nemen.

Stilletjes tikte de klok in het klaslokaal door. Alle leerlingen waren aan de lippen van de meester gekluisterd. Het was tegen twaalf uur. Nog maar enkele minuten en de kerstvakantie zou beginnen. Dit had de meester ook in de gaten en om geen tijd te verliezen om alle kinderen nog een goede kerstvakantie te wensen, haastte hij nog om het verhaal af te ronden door te vertellen dat één van de klokjes na deze schermutselingen door de Strijpenaren ooit in een ven waren gegooid, het Klokkenven zou hier haar naam aan te danken hebben. Dit om ze niet in verkeerde handen te laten vallen. Als je er op kerstnacht langs kwam, hoorde je ze nog luiden. Het andere klokje zou ergens in de buurt begraven zijn, onder een lemen vloer. Telkens als de boeren aan het dorsen waren hoorde men die klok ook nog klinken...

Witte nog

En toen klonk een andere bel, de schoolbel. Vakantie!

Op zijn weg naar huis was Pieter nog steeds gefascineerd door het verhaal van de meester. Hij moest en zou in de kerstnacht naar het Klokkengen gaan om die klok te horen luiden. Zoeken van de klok was niet nodig, dat had immers de jachtopziener in opdracht van de baron al eens gedaan... Weliswaar zonder resultaat.

Pieter's ouders merkte al vlug dat er iets aan de hand was. Pieter was nog vrolijker dan anders, maar droomde ook meer, waardoor het weer langer duurde eer hij zijn bord leeg had. Maar wat er in Pieter omging, daar kwamen zij niet achter. In stilte smeedde Pieter zijn plan.

En zo werd het 24 december. Kerstavond. Door de vrieskou was het lekker helder. Terwijl Pieter zich al lang warm had aangekleed, maakte Pieter's broers en zus, vader en moeder zich klaar voor de tocht naar de kerk. Door de drukte bij de nachtmis zou het daar lekker warm zijn, maar voor de weg daar naar toe was warme kleding wel een pré. En uiteraard ook voor de verwezenlijking van Pieter's plan. Het was drie kwartier lopen naar de kerk en omdat de kerk tijdens de nachtmis altijd uitpuilde was het wenselijk om op tijd te gaan, zodat je in de kerk nog een zitplaats kon bemachtigen. Vader en moeder hadden er stevig de pas in. Pieter treuzelde zoals hij de laatste dagen wel meer had gedaan... Pieter's moeder merkte het op dat Pieter achterbleef en bekommerde zich al snel om hem. Hij zou toch niet ziek zijn...?

Toen het gezin de kerk in kwam, was deze al goed gevuld. De koren zongen Hemelse liederen, de kerk rook naar dennengeur en de kaarsen brandden al volop. Zo hier en daar was er nog een enkel zitplaatsje in de kerk, waardoor Pieter, evenals zijn broers en zus, niet bij hun ouders konden zitten en verspreid door de kerk zaten. Pieter bemachtigde al snel een zitplaats achter in de kerk. De rest van de familie zat uiteindelijk verder naar voren. Fase 1 van Pieter's plan was geslaagd!

Witte nog

Zodra de nachtmis begon en het koor 'Stille Nacht' inzette, haastte Pieter zich naar de uitgang van de kerk. Stilletjes opende hij de krakende kerkdeur en door de smalle opening sprong hij naar buiten. Op naar het Klokkenven! In een draf nam hij de weg terug naar Striip. Gelukkig zat iedereen in de kerk en had niemand weet van zijn nachtelijk avontuur. Via het Klooster en de Heerstraat bereikte hij al hijgend het Leenderbos. Over de zandpaden besloot hij te wandelen, zodat zijn ademhaling weer normaal kon worden. Door de heldere maan was het Klokkenven makkelijk te vinden. En aan de rand van het ven zocht Pieter een rustige zitplaats. Hij sloot zijn ogen en zijn gedachten gingen terug naar het prachtige verhaal van de meester... En ja hoor, plots hoorde hij iets. En weer iets, en weer iets.

Klokkengelui van een klein klokje. Het klonk nog mooier dan alle klokken van de kerken in de omgeving bij elkaar. Pieter genoot ervan.

Na een tiental minuten daalde de doodse stilte weer over het ven en het aanpalende heidegebied neer. Voor Pieter hét signaal dat hij weer vlug terug moest gaan naar de kerk. Met een beetje geluk zou de nachtmis nog niet zijn afgelopen en zou niemand van Pieter's familie zijn afwezigheid hebben opgemerkt.

En inderdaad zo was het. Terwijl de pastoor naar het einde van de nachtmis toewerkte met kerst- en vredeswensen nam Pieter zijn plaats in de laatste banken van de stampvolle kerk weer in. Net of dat hij er altijd was geweest. Zo'n mooie nachtmis had Pieter nog nooit meegemaakt. Zijn ultieme kerstdroom was zojuist in vervulling gegaan. Daar konden de lekkerste worstenbroodjes van zijn moeder nog niet aan tippen...

Pieter besloot om niemand deelgenoot te maken van zijn nachtelijk avontuur. Het klokkengelui sloot hij in zijn hart en hij nam zich voor om voortaan iedere kerstnacht een bezoek te brengen aan het Klokkenven.

En voor iedereen die wil weten hoe dat hemelse en onbeschrijflijke klokkengelui nu werkelijk klonk, breng gerust in de Kerstnacht eens een bezoek aan het Klokkenven. De Stille nacht zal dan ook een Heilige nacht zijn...

Leenderstriip, 13 december 2023 Johan Bax

Witte nog

In de pauze zingt Ad Verhoeven: Hilversum III, van Herman van Veen. Toos gaat rond met een mandje warme worstebroodjes die we voor onze gasten gekregen hebben van bakker Godfried de Vocht.

Na de pauze gaat het over kerstbomen en kerststallen.

We beginnen met een film over het kappen, vervoeren, versieren en afbreken van de grootste kerstboom die de OVL (ondernemers vereniging Leende) ooit had. Hij was 23 meter hoog. Hij kwam van camping Het Zwartbroek. De OVL organiseert al 23 jaar de kerstboom in het centrum van Leende.

Piet Verhoeven van PV transport heeft al 23x meegeholpen aan het kappen, vervoeren en zetten van de kerstboom.

De film die we zien is van 2002. Bert van de Linden is de deskundige boomkapper. De anderen zijn leden van de werkgroep OVL kerstboom. Deze boom komt van Camping 't Zwartbroek. In de beginjaren werd de kraan gebruikt van A.J. Jansen uit Helmond (eigenaar Toon Jansen woont in Nuenen) met machinist Raymond van de Wolfshaar. Tegenwoordig wordt gehesen met de kraan van Schepens uit Leende. Als het enigszins kan komt Luc Schepens zelf de kraan bedienen. Er worden zo'n 1200 lampjes opgehangen. Vroeger vanuit het bakje van de hijskraan, tegenwoordig doet men dat met met een hoogwerker.

Witte nog

De huidige werkgroep Kerstboom van de Ondernemersvereniging Leende.
vlnr: Jac Hulsen, Bert Bunt, Jack van Hulten, Willy Verhoeven, James Maas, Peter Zuidema, Luuk Berting, Lenny Berting, Dinan van Gastel, Jacqueline Snoeijen, Meep Velthuizen, Piet Verhoeven, Leon Maas, Fred van Meijl, ???

Witte nog

HET ZETTEN VAN DE KERSTSTAL VROEGER EN NU.

De mannen op het karretje van de gemeente: Toon van Lieshout, Tinus Weijers, Jan Verhoeven. (Jan den Bels)

Vroeger, vóór de herindeling, hielpen gemeentewerkers tijdens werktijd mee met het 'zetten' van de kerststal. Later werd het vooral gedaan door vrijwilligers, waarbij ook gemeentepersoneel meehielp als vrijwilliger. Tinus van den Berg, Hans Jaspers en anderen.

Witte nog

Het opbouwen en aankleden van de kerststal is een heel karwei. In het huidige team heeft iedereen zijn rol en het loopt op rolletjes.

Witte nog

vlnr: Tinus van den Berg, Frans Hagenaars, Frans van Weert, Sjef van der Aa, Jan Kuijpers, Hans Jaspers, Jac Hulsen en Jan Maas.

Jan Kuijpers vertelt: In 2006 kwam Siem Rutten bij Jan om te vragen om bij de opbouw van de Kerststal mee te helpen. Want zei Siem: je zit nu in de VUT en hebt dus tijd zat!

Maria Baudoin zat destijds in de contactcommissie, zij onderhield het contact met bouwers.

Wim Adams zat ook bij de club maar was vanuit de gemeente Leende daarbij al betrokken.

Ook Hans Jaspers werkte vanuit de gemeente al mee met het bouwen van de Kerststal.

De groep bestaat uit: Jan Maas, Siem Rutten, Frans Hagenaars, Jacques Hulsen, Frans van Weert, Sjef vd Aa, Jan Kuijpers. Ook Tinus vd Berg heeft jarenlang deel uitgemaakt van de bouwersgroep.

Witte nog

De schotten van de Kerststal zijn destijds nog gemaakt in de brandweerkazerne aan de Schoolstraat.

Het is bijzonder om te vermelden dat, toen het gemeentepersoneel de Kerststal opbouwde men daar anderhalve week over deed. Het record van de bouwersgroep staat op anderhalve dag!

Ieder heeft zo zijn eigen taak: Sjef van der Aa zorgt voor het natje en droogje, zoals koffie en lunch, maar ook voor de administratie rondom. Regelmatig moet er iets nieuws worden gekocht en bij de contactcommissie aangeklopt.

Hans Jaspers zorgt voor het mos en de nulden (dennennaalden) op de vloer, zodat de schapjes daar op komen lopen. Maar hij zorgt er ook voor dat de schapen gevoerd worden en niets te kort komen.

Zag je voorheen bij de opbouw van het dak, voetstappen staan. Nu is dat niet meer het geval. Onder leiding van onder anderen Jan Maas en Frans van Weert is er een nieuw dak opgelegd wat o.a. ook zorgt voor veiligheid. Na al dat werken wordt er meestal afgesloten met een goei gesprek en een borreltje.

Jan vindt het ook heel fijn dat in Leende zo meegewerkt wordt door anderen.

Zo zorgt Peter van Rijsingen ervoor dat er schapen in de stal staan. Familie Smulders van de Burgemeester Vogelsgaan zorgde jarenlang voor vers stro in de stal.

En ook de horeca heeft zich niet altijd onbetuigd gelaten met bijvoorbeeld een broodje kroket of een bakje koffie met iets lekkers.

Rondom de Kerststal vindt er altijd iets bijzonders plaats. Alleen al het wonder van het geboren kind. Des te vreemder was het dat ongeveer twee jaar geleden het Kerstkind uit de Kribbe verdween. Heel opvallend was het wel dat er een kaart in de kribbe lag die met de tekst 'Liefde is overal'.

Algemene informatie, maar niet verteld:

Maris Willems weet nog dat het Hugh Fraser (gemeente Leende) ooit te ore kwam dat C&A haar etalagepoppen ging vervangen. Hij zag de kans schoon en regelde deze poppen voor de beelden in de kerststal. De beelden werden aangekleed door o.a. Katrien Rutten en Maria Willems.

Witte nog

De Kerststal heeft ook regelmatig als slaappleats gediend voor een enkele Leendenaar. Het betrof geen dakloze, maar een enkeling die de Kobbus had bezocht en maar vast een slaappleats opzocht, omdat het huisadres niet meer werd gehaald. Zo kon het gebeuren dat op een dag een echtpaar vol bewondering naar de Kerststal stond te kijken. Plots zagen zij hun zoon in het stro liggen.

En Jozef heeft denk ik ooit gemeend om aangifte te gaan doen van zijn zoon, of Kerstinkopen te gaan doen. Hij stond in ieder geval in het bushokje op de bus te wachten. Op 8 januari wordt de Kerststal weer afgebroken.

Jan geeft aan dat ze een hele fijne groep hebben waar het goed mee samen werken is.

Hij sluit af met de woorden: Rondom de Toren in Leende wordt goed samengewerkt met allerlei mensen, beter als rondom het torentje in Den Haag.

De beelden worden aangekleed. o.a. door Maria Willems.

Witte nog

Om 10 voor één zingen we met Ad Verhoeven De herdertjes lagen bij nachte,
Oh Denneboom en Jingle Bells.
Ondertussen staat onze kerst- nieuwjaarswens op het scherm.

De voorzitter van de zorgcoöperatie, Nort Liebrand bedankt onze gasten. de gastvrouwen en het team.
Kerst- en nieuwsjaarswensen van hem en van ons.

Witte nog

